

Đón Xuân - Nhớ Mẹ

Nguyễn Thị Mậu Tím

Nếu mỗi người trong đời sống này có được một ước mơ, thì ước mơ của tôi là sẽ được gặp lại mẹ tôi trong cuộc sống này, để tôi được cầm lấy đôi bàn tay gầy guộc của mẹ mà nói với bà là tôi yêu bà lắm. Và để tôi và anh em tôi được đáp đền công ơn sinh dưỡng của mẹ, được chăm sóc hầu hạ mẹ lúc bà tuổi xế chiều. Nói đến mẹ tôi thì tôi không kể hết được những điều mà tôi ân hận vì tuổi nhỏ đã không trọn vẹn trong ý tình với mẹ mà chỉ biết nhận tình mẹ cho mình một cách vô tư.

Năm nay Tết về, nhìn các con là tôi lại nhớ đến mẹ tôi vô cùng, vì qua các con tôi thấy lại được tôi những ngày còn bé thơ cho đến lúc lớn, lúc nào tôi cũng thật hồn nhiên trong vòng tay che chở của mẹ. Dẫu rằng bố tôi mất sớm nhưng mẹ tôi đã tảo tần cang đáng chuyện gia đình, lo lắng cho 11 anh em chúng tôi có được những ngày tháng bình yên, hạnh phúc. Mẹ tôi một người phụ nữ đơn giản suốt đời chỉ biết có chồng con. Ai tiếp xúc một lần cũng đều quý mến mẹ tôi vì bản tính hiền lành, chân thật và thân thiện của bà. Bà luôn luôn giúp mọi người và đó cũng là một đặc tính khác khiến những người lao động trong xóm rất kính trọng, tin tưởng, và luôn tìm đến bà khi họ cần được sự giúp đỡ. Mẹ tôi là một phụ nữ xinh đẹp, phúc hậu, duyên dáng, vui vẻ khiến cho mấy ông thương gia rất có cảm tình. Sau khi bố tôi mất đã có đôi người ngỗ ý tiến tới với bà và sẵn sàng lo lắng cho anh em chúng tôi nhưng bà từ chối vì các anh tôi không đồng ý.

Mỗi độ Tết về, mẹ tôi đều miệt mài bên chiếc máy may, cố gắng hoàn tất trước Giao thừa cho các con những bộ đồ mới để chưng diện trong ba ngày Tết. Sau khi cúng Giao thừa bà mặc áo dài rời nhà xuất hành theo hướng mà bà tin là sẽ đem may mắn đến cho gia đình trong năm mới. Bà ghé nhà bác và cậu tôi để xông lộc lì xì các cháu đầu năm xong là trở về nhà xông lộc lấy nhà. Trong nhà tôi thì mọi người đã mặc sẵn áo mới chờ đợi bà bước qua ngưỡng cửa nhà là đua nhau chạy ra chúc mừng mẹ và được bà lì xì thật là vui. Trong nhà tiếng nhạc Xuân vang lên, trước cửa nhà là những tiếng pháo nổ đón mừng năm mới, cảnh tượng thật đầm ấm, tưng bừng.

Thành phố Saigon những ngày đầu xuân trước năm 1975 thật nhộn nhịp, khắp nơi các nhóm người quây quần cời nói vang vang, những đám đông chơi bầu cua cá cạp, thôn xóm đến phố phường, xác pháo trải đỏ, thắm đường, những đoàn lân, ông địa, chiêng trống xập xình. Saigon những ngày đó không có không khí chiến tranh, và đó cũng là một thiếu sót vô tình của những người thành phố đã đưa đến những ân hận về sau khi đất nước rơi vào tay cộng sản.

Ngày vượt biển ra đi sau năm 1975 tôi vẫn còn nhỏ dại, trước ngày ra đi, những đêm nằm cạnh mẹ, tôi chỉ biết ôm mẹ mà khóc, không nói được điều gì. Trước khi mất mẹ tôi có bảo tôi trở về Việt Nam thăm gia đình, nhưng lúc đó tôi lại không muốn trở về thăm đất nước dưới chế độ cộng sản mà luôn khẳng định là sẽ gặp lại mẹ và các anh em bên Mỹ qua giấy tờ đoàn tụ gia đình. Cho đến khi mẹ tôi bất ngờ mất, lúc đó tôi thật chơi vơi, đau đớn vì không hình dung được sự việc đó lại xảy ra cho mẹ tôi, và tôi đã không được ở bên cạnh mẹ trong những phút giây cuối. Ánh mắt hiền hoà và nụ cười bao dung của mẹ tôi có lẽ mãi mãi là hình ảnh tôi không bao giờ quên. Mẹ của tôi có lẽ cũng giống như bao người Mẹ Việt Nam khác suốt đời chỉ tảo tần lo cho con trẻ.

Tết năm nay tại Việt Nam báo chí nói về những nông dân mất mùa, những công nhân bị chủ quỵt nợ tiền lương mấy tháng liền. Không có tiền, không có lương thì không có tết, không

tiền trả tiền nhà, tiền ăn, sống khổ lây lắt. Nước mắt các bà mẹ lăn dài khi nói về gia đình, về các con, về người thân. Các phóng viên cũng nói về những công nhân bị thất nghiệp trong đó có những bà mẹ trẻ không biết tương lai rồi sẽ ra sao. Ôi những bà mẹ Việt Nam ngậm ngùi, khốn khó.

Tết năm nay đời sống khó khăn, thiên tai, khủng hoảng kinh tế toàn cầu. Những bà mẹ Việt Nam dưới chế độ độc tài tham nhũng chắc hẳn cuộc sống sẽ có nhiều hơn những nỗi lao đao, đau khổ. Thương nhớ mẹ, tôi cầu nguyện cho đất nước Việt Nam sẽ sớm có một ngày mai tự do dân chủ, để những nụ cười của những người mẹ Việt Nam lại trở về bên gia đình, bên hạnh phúc của những đàn con dại.

Nguyễn Thị Màu Tím

Viết cho ngày Valentine, kính dâng linh hồn mẹ yêu thương.